

РЕШЕНИЕ

№ 2900

гр. София, 19.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 82 СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: А.И.И

при участието на секретаря К.Д.Н.
като разгледа докладваното от А.И.И Гражданско дело № 20231110115482 по описа за 2023 година

„.... е предявило срещу „....“ АД иск с правно основание чл. 411 КЗ за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 5364,72 лева (и 15 лева ликвидационни разноски), представляваща заплатено застрахователно обезщетение по регресна претенция по имуществена застраховка „П.М.“ за вреди на МПС „Ф.К.“, рег. № ... застрахован при ищеца от застрахователно събитие – ПТП, настъпило на 25.01.2022 г. около 12:05 часа в гр. Пловдив по вина на водача на МПС Ф.П.“, рег. № ... със сключена при ответника застраховка „Гражданска отговорност“, ведно със законната лихва от 24.03.2023 г. до окончателното заплащане, който завивайки от бул. „България“ по ул. „Д.“ удря излизащият от паркинг пространство лек автомобил, както и сумата 539,14 лева, представляваща мораторна лихва за периода 09.04.2022 г. – 24.03.2023 г.

Ищецът твърди, че в срока на застрахователното покритие по договор за имуществено застраховане е настъпило застрахователно събитие – ПТП, в причинна връзка с което са причинени щети на застрахованото при него МПС, за което при него е била образувана щета № 0306/22/777/500247. Сочи, че ответникът е застраховал гражданската отговорност на увреждащия автомобил, спрямо когото възниква вземане за платеното обезщетение. Общата стойност на ремонта възлязла на сумата 5349,72 лева, която била заплатена на собственика на увредения автомобил на 07.03.2022 г., като допълнителни били сторени ликвидационни разноски в размер на 15 лева. Ответникът отказал плащане след предявена му регресна претенция.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба, с който оспорва предявените искове по основание и размер. Оспорва виновен за ПТП да е водача на МПС Ф.П.“, като счита, че вина за ПТП има единствено водачът на МПС „Ф.К.“. Оспорва

наличието на валидно застрахователно правоотношение по имуществена застраховка „Каско“ за МПС „Ф.К.“. В условията на евентуалност навежда възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на водача на МПС „Ф.К.“. В условията на евентуалност твърди, че сумата за отстраняване на уврежданията по увредения автомобил е завишена. Възразява да е налице тотална загуба на МПС „Ф.К.“.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, с оглед разпоредбата на чл. 235, ал. 2 ГПК приема за установено от фактическа страна следното:

Видно от застрахователна полица № BG/01/121002116379 е сключена застраховка „Моята кола“ – Застрахователен пакет „Макс“, включващ застраховка „Каско“, между „...“ и „М.“ ООД за МПС „Ф.К.“, рег. № ... със срок на валидност от 30.07.2021 г. до 29.07.2022 г.

Безспорно по делото е наличието на застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите по отношение на лек автомобил МПС Ф.П., рег. № ... сключена с ответника.

По делото е представен Двустранен констативен протокол от 25.01.2022 г., в който е отразено, че има настъпилите щети по МПС „Ф.К.“ вследствие на настъпило ПТП с участие на МПС Ф.П.“. В протокола е отразено, че виновен за ПТП е водачът на МПС Ф.П.“, както и че при ПТП МПС „Ф.К.“ е било паркирано/в спряло състояние.

За вредите на МПС „Ф.К.“ до ищеца като застраховател по застраховка „Каско“ е подадено Уведомление за щети от 25.01.2022 г., в което е посочено, че при излизане от паркинг МПС „Ф.К.“ е ударено от преминаващо МПС Ф.П.“. От КАТ посетили мястото на ПТП и определили, определили виновника и дали указания за попълване на протокола.

В Доклад по щета е посочено, че сумата, на която е възлязъл ремонтът на МПС „Ф.К.“, е в размер на 5349,72 лева. На ищеца е издадена фактура за същата сума от доверения му сервиз „Хаас-60“ ЕООД. Представена е справка за осчетоводено от ищеца плащане в размер на 5349,72 лева, по щета № 0306/22/777/500247.

Прието е неоспорено от страните заключение на САТЕ, съгласно което на 25.01.2022 г., около 12:05 часа, л.а. Ф.П.“, с рег. № ... се движи по ул. „Д.“ с посока от бул. „България“ към ул. „Ален мак“ и в района пред № 2 настъпва съприкосновение с излизания от паркинг от дясната му страна л.а. „Ф.К.“, с рег. № RB8708XT. Щетите по л.а. „Ф.К.“ се намират в пряка и причинно-следствена връзка с настъпилото на 25.01.2022 г. произшествие в гр. Пловдив. Стойността, необходима за възстановяване на л.а. „Ф.К.“, определена на база пазарни цени, съгласно приложената по делото фактура № 1000092232/04.03.2022 г., издадена от „Хаас - 60“ ЕООД в качеството му на официален сервиз за марката „Фолксваген“, към датата на ПТП, е 5349,72 лв. При ликвидация на щета на даден автомобил, застрахователят прави обичайни разноски свързани с опис на щетите от експерт, изготвяне на снимков материал, изчисляване стойността на уврежданията, разходи за съхранение на преписка по щета. Обичайните разноски за ликвидиране на щета по риск „Каско“ при ПТП са в размер между 15 и 25 лева. По делото няма приложени документи от

които да е видно каква е организацията на движението в района на процесното ПТП към датата на настъпването му. От интернет приложението „Гугъл мапс“ е видно, че към 09.2022 г. и 10.2019 г. в района на процесното ПТП не се наблюдават поставени хоризонтална пътна маркировка и пътни знаци. По делото няма приложен огледен протокол на мястото на ПТП с посочени следи от гуми, останки от двата автомобила и/или други ориентирни, от които да може с точност да се определи мястото на настъпване на инициалния удар. От представените по делото доказателства може да се направи извод, че инициалният удар е настъпил в района на кръстовището между ул. „Д.“ и изхода от паркинга пред № 2, на около 30 см. вляво от мисленото продължение на тротоара по посоката на движение на л.а. Ф.П.“. Съгласно свид. показания непосредствено преди настъпването на удара се е движил с около 15-20 км/ч., а л.а. „Ф.К.“ - с около 5-10 км/ч., като в момента на удара същият се е намирал в спряло състояние. Скоростта на движение на л.а. Ф.П.“ не може да бъде определена. Вещото лице е дало два варианта в зависимост от това с колко км/ч се е движил л.а. „Ф.К.“: вариант 1: От техническа гледна точка водачът на л.а. „Ф.К.“ е имал възможност да предотврати настъпването на процесното ПТП, ако е спрял автомобила без да навлиза в лентата за движение на ул. „Д.“ и е изчакал преминаването на л.а. Ф.П.” през кръстовището; вариант 2: водачът на л.а. „Ф.К.“ при движение със скорост 5-10 км/ч. не е имал техническа възможност да предотврати настъпването на процесното ПТП. Стойността, необходима за възстановяване на л.а. „Ф.К.“, определена на база пазарни цени, към датата на ПТП, е 5349,72 лв. Действителната стойност на процесното МПС към датата на ПТП е 44900 лв. Стойността, необходима за възстановяване на л.а. „Ф.К.“ - 5349,72 лв., представлява 11,91% от неговата действителна стойност към датата на произшествието - 44900 лв. и в случая не е налице тотална щета. За процесния л.а. „Ф.К.“ не е налице тотална щета и в този случай не се определя стойност на запазените части.

В съдебно заседание вещото лице уточнява, че е извършило справка в „Гугъл мапс“, тъй като процесното ПТП е настъпило през 2022 г. и оглед към днешна дата по никакъв начин не би дал яснота относно обстановката към тогавашния момент. Знаци не се установяват. В протокола за ПТП са отразени уврежданията - предна дясна част на „Фолксваген „Поло“ се е намирала почти до предната част на „Ф.К.“. „Ф.К.“ се е намирал от дясно на Ф.П.“. Преди това кръстовище няма знаци. След кръстовището, където е било произшествието, попълващите протокола са отбелязали, че има знак БЗ „Път с предимство“. При наличие на двустранни протоколи се взема предвид траекторията на движение на двете превозни средства и се определя мислената точка, където тези траектории се пресичат, а дали ударът е настъпил 10-15 см. в страни от това място, няма как да бъде установено. За предотвратимостта на произшествието има значение дали пътя, по който се е движил Ф.П.“, е бил път с предимство. Експертът не може да определи дали ударът е на 5 см. по в ляво или дясно от определената точка. Дали тротоарът е изнесен също няма никакво значение, защото там, където е настъпил ударът, тротоарът е еднакъв. Единият автомобил е излизал от мястото за паркирали автомобили на улицата, по която се е движил Ф.П.“.

По делото е приложен протокол за разпит по делегация, извършен от Районен съд –

Пловдив, на свид. Стефани Димитрова Калпакчиева и Александър Стоянов Костадинов. В показанията си свид. Стефани Димитрова Калпакчиева, управлявала МПС Ф.П.“, сочи, че е участвала в ПТП на 25.01.2022 г. в гр. Пловдив, ул. „Д.“ № 1, представляваща малка двупосочна улица в посока колелото на панаира. Движила се по ул. „Д.“ № 1 в посока магазина за екстеншъни, а другия участник излизал от паркинг на междублоково пространство. Соци, че се движила по път с предимство и не очаквала предимството да □ бъде отнето. Не могла да предотврати удара, защото отпред и отзад имало автомобили. Счита, че причината за ПТП е отнетото □ предимството от страна на другия участник в ПТП. Скоростта на движение на управлявания от нея л.а. била 15-20 км/ч., а на другия автомобил - 5-10 км/ч. Ударът бил в предна дясна страна, фарове, джантата. После се установило и че задният мост на автомобила е изкривен. На другия автомобил била откачена и паднала предната броня, както и регистрационният номер. Излага, че имало поставен знак преди мястото на удара, който указва, че се касае за път с предимство.

В разпита на свид. Александър Стоянов Костадинов, управлявал МПС „Ф.К.“, същият излага, че е участвал в процесното ПТП, реализирано зад панаира, на малката „България“. Когато свид. тръгнал да излиза, погледнал на двете страни и от ляво се чул силен трясък. Излага, че бил спрял. На мястото имало служители на реда. Не смята, че е отнел предимството на другия водач, защото бил в състояние на покой и бил спрял така, че да не пречи на никого. Соци, че виновен за ПТП бил другият водач. Счита, че не е имало знак стоп, както и че улицата, по която се движел л.а. Ф.П.“, е път с предимство. Уврежданията по неговия автомобил били по номера и бронята, а гумата на другия автомобил била крива и десния калник бил сгънат. Според свид. другият автомобил се ударил в него и настъпил в неговото платно за движение.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Договорът за застраховка на лек автомобил „Каско“ е вид имуществена застраховка, по силата на който застрахователят поема задължение срещу заплащане на застрахователна премия да заплати на застрахования застрахователно обезщетение при настъпване на определен риск. Съгласно разпоредбата на чл. 411 КЗ, застрахователят встъпва в правата на застрахования, произтичащи от неправомерно увреждане, с плащане на застрахователното обезщетение. С встъпване на застрахователя в правата на увредения, той има правото да предяви иск срещу причинителя на вредата, а в случаите, когато последният има сключена застраховка „Гражданска отговорност“ и срещу застрахователя му. Основателността на предявения иск е предпоставена от това по делото да бъде установено, че за застрахователя е възникнало регресно право, а именно сключен между застрахователя и увреденото лице застрахователен договор, действащ към датата на застрахователното събитие, настъпило застрахователно събитие, плащане от страна на застрахователя на застрахователно обезщетение и сключен договор за застраховка “Гражданска отговорност” между причинителя на вредата и ответното застрахователно дружество.

От събраните по делото доказателства се установява, че между застрахователя „.....“ и

собственика на увредения автомобил „Ф.К.“ има сключен договор за застраховка „Каско“. При действието на този договор е била образувана ликвидационна преписка по щета № 0306/22/777/500247 във връзка с настъпило на 25.01.2022 г. в гр. Пловдив, ул. „Д.“, като е изплатено застрахователно обезщетение в размер на 5349,72 лева.

С плащането на застрахователното обезщетение застрахователят е встъпил в правата на застрахования, произтичащи от непозволено увреждане, като за удовлетворяване на вземането си има правото да предяви пряк иск против делинквента или неговия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“. Основателността на предявения иск на застрахователя с правно основание чл. 411 КЗ е поставена в зависимост от това дали в патримониума на застрахования са възникнали права за обезщетяване на вреди, причинени от непозволено увреждане.

Отговорен за заплащане на застрахователно обезщетение е застрахователят по застраховка „Гражданска отговорност“ при условие, че водачът на застрахованото при него МПС е имал вина за настъпване на ПТП. И двамата водачи в дадените показания са посочили, че смятат, че МПС „Фолксваген Поло“ се е движил по път с предимство. В Двустранния констативен протокол е посочено, че ул. „Д.“ е път с предимство, но знакът „БЗ“ е посочен след кръстовището, където се е реализирало ПТП, като САТЕ излага, че в Гугъл мапс“ към 09.2022 г. и към 10.2019 г. не се наблюдават поставена хоризонтална пътна маркировка и пътни знаци. С оглед на това съдът приема, че в района на ПТП не е действал знак БЗ, поради което и при движение по ул. „Д.“ с посока на движение от бул. „България“ към ул. „Ален мак“ приложение следва да намери правилото на чл. 48 ЗДвП, според което на кръстовище на равнозначни пътища водачът на пътно превозно средство е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се намират или приближават от дясната му страна. За обстоятелството, че МПС Ф.П.“ не се е намирал на път с предимство индикация е и посоченото, че водачът му е посочен като виновен за ПТП. В САТЕ е посочено също, че дори при движение с 5-10 км/ч, водачът на МПС „Ф.К.“ не е имал техническата възможност да предотврати настъпването на ПТП. Съдът приема, че МПС „Ф.К.“ е бил в спряло състояние в момента на ПТП, доколкото това обстоятелство се установява от свидетелските показания на неговия водач, а също така е посочено в Двустранния протокол за ПТП. Поради това при движението си по път без предимство водачът на МПС „Фолксваген Поло“ е следвало да се съобрази с разположението на дясностоящото МПС „Ф.К.“, като е следвало да го заобиколи или да изчака неговото преминаване, като неосъществявайки тези действия е причинил ПТП, за което е отговорен.

Така съдът намира, че от събраните по делото доказателства се установява, че на 25.01.2022 г. МПС „Фолксваген Поло“ е причинило вреди на застрахованото при ищеца МПС „Ф.К.“. Съгласно чл. 45, ал. 2 ЗЗД вината на причинителя на увреждането се предполага до доказване на противното. По делото не се събраха доказателства за опровергаване на установената презумпция.

Следователно по делото се установяват наличието на предпоставките от фактическия състав на чл. 411 КЗ за ангажиране отговорността на ответника в качеството му на

застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ на прекия причинител за възстановяване на застрахователното обезщетение по застраховка „Каско“, изплатено от ищеца.

Обемът и съдържанието на суброгационното вземане на застрахователя по имуществената застраховка спрямо прекия причинител на вредите и неговия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ са изрично определени от закона - чл. 411 КЗ, който постановява, че застрахователят по имуществена застраховка встъпва в правата на увреденото застраховано лице до размера на платеното застрахователно обезщетение и обичайните разходи за определянето му.

Съдът приема, че възприетите и описани от вещото лице повреди по автомобила, са настъпили в резултат от процесното ПТП и за платеното за тях обезщетение следва да се ангажира отговорността на ответника. Заключение на САС е компетентно изготвено и обосновано като вещото лице, изхождайки от установения механизъм на ПТП, е дало категоричен отговор, че всички увреждания по изготвения опис от застрахователя, са в резултат от процесното ПТП.

Размерът на застрахователното обезщетение по имуществената застраховка се определя в съответствие с клаузите на конкретния договор за имуществената застраховка и разпоредбите на КЗ, като съгласно чл. 386, ал. 2 КЗ то трябва да бъде равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието. Застрахователното обезщетение за имуществени вреди на превозни средства, което се дължи от застраховател по задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ на увредените трети лица, се определя по правилата на чл. 499 КЗ и клаузите на конкретния застрахователен договор. Съгласно чл. 499, ал. 2 КЗ обезщетението не може да надвишава действителната стойност на причинената вреда и се определя в съответствие с приета от КФН наредба за методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на МПС. Методиката обаче не дерогира приложението на разпоредбите на КЗ и не ограничава отговорността на застрахователя да плати обезщетение обхващащо действителната стойност на причинената вреда, а представлява указание за изчисляване размера на щетите на МПС в случаите, когато обезщетението се определя от застрахователя, на когото не са представени фактури за извършен ремонт в сервиз – арг. чл. 4 от Наредба № 24/2006 г. на КФН. При съдебно предявена претенция за заплащане на застрахователно обезщетение съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие (чл. 386 КЗ), като ползва заключение на вещо лице, но без да е обвързан при кредитирането му да проверява дали не се надвишават минималните размери по Методиката към Наредба № 24/08.03.2006 г. (в този смисъл решение № 52 от 8.07.2010 г. по т. д. № 652/2009 г. на ВКС, I т. о., решение № 109 от 14.11.2011 г. по т. д. № 870/2010 г. на ВКС, I т. о., решение № 165 от 24.09.2013 г. по т. д. № 469/2012 г. на ВКС, II т. о./). При частични вреди на МПС, какъвто е настоящият случай, размерът на вредите е равен на разходите за части и труд, които следва да се извършат за отстраняване на тези вреди. С тези разходи се намалява имуществото на

застрахования собственик на автомобила, а тяхното извършване е в пряка причинна връзка с настъпилото застрахователно събитие. Размерът на тези разходи не следва да се намалява с коефициент за овехтяване, тъй като по този начин би се достигнало до несъответствие на размера на обезщетението и размера на вредата. Единственото ограничение на размера на обезщетението, което законът предвижда е, че обезщетението не може да надвиши действителната стойност на увреденото имущество.

Възражението на ответника за наличие на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на водача на увредения автомобил - участник в ПТП, остана недоказано, тъй като по делото липсват доказателства поведението на неговия водач да е допринесло по някакъв начин за процесното ПТП. От свидетелските показания се изясни, че МПС „Ф.К.“ е било в спряло състояние. Освен това САТЕ е посочила, че водачът на МПС „Ф.К.“ не е имал техническата възможност да предотврати настъпването на ПТП.

Според вещото лице стойността за възстановяване на щетите по увредения лек автомобил е в размер на 5349,72 лева, към която следва да е добавят 15 лева ликвидационни разноси, с оглед на което предявеният иск следва да бъде уважен в пълен размер. Както е посочило вещото лице не е налице тотална щета на увредения автомобил, поради което и щетите по него е следвало да бъдат отремонтирани.

По претенцията за обезщетение за забава в размер на законната лихва следва да се има предвид следното: Съгласно чл. 409 КЗ застрахователят дължи законната лихва за забава върху дължимото застрахователно обезщетение след изтичане срока по чл. 405 КЗ. Според чл. 405, ал. 1 КЗ при настъпване на застрахователното събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение в уговорения срок, който не може да е по-дълъг от срока по чл. 108, ал. 1 - 3 или 5 КЗ. Съгласно чл. 108, ал. 1 КЗ застрахователят е длъжен да се произнесе по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т. 1 - 3, 8 - 10 и 13 - 18, раздел II, буква "А" от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106. В т. 3 от раздел 2 на Приложение 1 е посочено, че се обезщетява всяка вреда или загуба, нанесена на сухопътни моторни превозни средства. Видно от писмо от ответника от 08.04.2022 г. същият е отказал изплащането на обезщетение по процесната щета на ищеца. Така съдът намира, че обезщетение за забава в размер на законната лихва следва да се дължи от 09.04.2022 г. – денят, следващ отказа, до датата на исковата молба или за целия претендиран период 09.04.2022 г. – 24.03.2023 г. и в целия претендиран размер от 539,14 лева, поради което и искът с правна квалификация чл. 86, ал. 1 ЗЗД следва да се уважи изцяло.

При този изход на спора право на разноси има ищецът, който е сторил следните разноси: 236,15 лева – държавна такса, 300 лева – депозит за експертиза, 40 лева – депозит за свидетел, 1003,76 лева - адвокатско възнаграждение, което не е прекомерно с оглед чл. 7, ал. 2, т. 2 НМРАВ.

Воден от горното, Софийски районен съд, 82 състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА „...“ АД, ЕИК ... да заплати на „...“, ЕИК ..., на основание чл. 411 КЗ сумата от 5364,72 лева (и 15 лева ликвидационни разноси), представляваща заплатено застрахователно обезщетение по регресна претенция по имуществена застраховка „П.М.“ за вреди на МПС „Ф.К.“, рег. № ... застрахован при ищеца от застрахователно събитие – ПТП, настъпило на 25.01.2022 г. около 12:05 часа в гр. Пловдив по вина на водача на МПС Ф.П.“, рег. № ... със сключена при ответника застраховка „Гражданска отговорност“, ведно със законната лихва от 24.03.2023 г. до окончателното заплащане, който завивайки от бул. „България“ по ул. „Д.“ удря излизащият от паркинг пространство лек автомобил, както и на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата от 539,14 лева, представляваща мораторна лихва за периода 09.04.2022 г. – 24.03.2023 г.

ОСЪЖДА „...“ АД, ЕИК ... да заплати на „...“, ЕИК ..., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 1579,91 лева – разноси в производството.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____